

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 23.10.2007
COM(2007) 637 definitief

2007/0228 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen
met het oog op een hooggekwalificeerde baan**

(door de Commissie ingediend)

{SEC(2007) 1382}
{SEC(2007) 1403}

TOELICHTING

1) ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

Dit voorstel maakt deel uit van de EU-maatregelen voor de ontwikkeling van een integraal immigratiebeleid. "Legale migratie zal een grote rol spelen bij het versterken van de kenniseconomie in Europa en bij de bevordering van de economische ontwikkeling en aldus bijdragen aan de uitvoering van de Lissabon-strategie", stelt het Haags programma van november 2004, waarin de Commissie wordt verzocht met een beleidsplan over legale migratie te komen "waarin toelatingsprocedures zijn opgenomen waarmee snel kan worden ingespeeld op wisselingen in de vraag naar arbeidsmigranten op de arbeidsmarkt". Op de Europese Raad van december 2006 is een reeks maatregelen afgesproken voor 2007: "met betrekking tot legale migratie moet met volledige inachtneming van de nationale bevoegdheden een goed aangestuurd migratiebeleid ontwikkeld worden, dat de lidstaten helpt in de bestaande en de toekomstige behoeften van de arbeidsmarkt te voorzien" en bovendien "moeten de verwachte Commissievoorstellen in het kader van het beleidsplan op het gebied van legale migratie van december 2005 snel worden besproken".

Dit voorstel wordt – samen met het voorstel voor een "kaderrichtlijn" – ingediend in overeenstemming met de mededeling van de Commissie van december 2005 over het Beleidsplan legale migratie (COM(2005) 669), waarin werd aangekondigd dat tussen 2007 en 2009 vijf wetgevingsvoorstellen over arbeidsmigratie zouden worden goedgekeurd. Het beleid is er enerzijds op gericht toegangsvoorwaarden vast te stellen voor bepaalde categorieën migranten (hoogopgeleide werknemers, seizoensarbeiders, bezoldigde stagiairs en binnen een onderneming overgeplaatste personen) en anderzijds bedoeld om de rechtspositie van reeds toegelaten arbeidskrachten uit derde landen te beschermen en de procedure voor de aanvragers te vereenvoudigen.

Dit voorstel beantwoordt aan de hierboven beschreven politieke opdrachten. Het is er vooral op gericht de EU aantrekkelijker te maken voor hoogopgeleide werknemers uit derde landen en er – waar nodig – voor te zorgen dat zij in de EU blijven, zodat de rol van legale migratie bij het versterken van het concurrentievermogen van de EU groter wordt, als aanvulling op de overige maatregelen die de EU neemt om de doelstellingen van de Lissabonstrategie te verwezenlijken. Het voorstel moet er met name voor zorgen dat doeltreffend en snel kan worden ingespeeld op schommelingen in de vraag naar hoogopgeleide arbeidsmigranten en dat bestaande en dreigende tekorten in bepaalde sectoren kunnen worden opgevangen. Daarvoor zijn gelijke regels op EU-niveau nodig, zodat deze categorie werknemers gemakkelijker en op geharmoniseerde wijze toegang krijgt tot de EU-arbeidsmarkt en daar efficiënt kan worden ingezet.

Dit voorstel probeert deze doelstellingen te verwezenlijken zonder het de ontwikkelingslanden onmogelijk te maken sociale basisvoorzieningen te leveren en de millenniumdoelstellingen te bereiken. Het bevat dan ook maatregelen om circulaire migratie te bevorderen.

Om deze doelstellingen te verwezenlijken, stelt de Commissie voor een gemeenschappelijke, soepele spoedprocedure voor de toelating van hoogopgeleide

onderdanen van derde landen in te voeren en aantrekkelijke vestigingsvoorwaarden voor hen en hun gezinsleden vast te stellen, zoals bepaalde faciliteiten voor degenen die voor een hooggekwalificeerde baan naar een tweede lidstaat willen verhuizen.

- **Algemene context**

Wat de economische immigratie betreft, kan de huidige arbeidsmarktsituatie in de EU en de verwachte ontwikkeling daarvan worden gekenschetst als een "behoefte"-scenario. Sommige lidstaten kampen in bepaalde economische sectoren nu al met een nijpend tekort aan arbeidskrachten en deskundigheid op alle gebieden, die niet op de nationale arbeidsmarkt te vinden zijn. Volgens voorspellingen van Eurostat zal in de EU de totale bevolking vanaf 2025 afnemen en de beroepsgeschikte bevolking vanaf 2011, hoewel niet in alle lidstaten even sterk. Een ander belangrijk punt is dat de werkgelegenheid in de sectoren met veel hoogopgeleide werknemers, voortdurend harder blijft groeien dan in andere sectoren. De EU heeft dus steeds meer behoefte aan een hoogopgeleide beroepsbevolking om haar economie op gang te houden, hoewel immigratie alleen daarvoor geen oplossing biedt.

In de internationale concurrentiestrijd is de EU kennelijk niet erg aantrekkelijk voor hoogopgeleiden: zij is de belangrijkste bestemming voor ongeschoolde, laag- en middelhoog opgeleide werknemers uit de Maghreblanden (87%), terwijl 54% van de hoogopgeleide migranten uit die landen naar de VS en Canada trekt. De EU is minder aantrekkelijk dan die landen omdat hoogopgeleide migranten met 27 verschillende toelatingssystemen te maken hebben en niet gemakkelijk van het ene land naar het andere kunnen voor werk. In vele gevallen leiden de langdurige en omslachtige procedures ertoe dat zij voor niet-EU-landen kiezen die gunstiger toegangs- en verblijfsvoorwaarden bieden. De omvang van dit probleem is moeilijk te meten, omdat slechts tien lidstaten specifieke regelingen voor hoogopgeleide arbeidsmigranten kennen, waarvan de gegevens niet vergelijkbaar zijn omdat de regelingen verschillen. De overige lidstaten beschikken helemaal niet of slechts gedeeltelijk over specifieke statistieken. Daarom is het slechts een zeer ruwe schatting dat in 2003 in 15 lidstaten ongeveer 74 300 arbeidsmigranten werden toegelaten. Als er al specifieke regelingen zijn, zijn deze uitsluitend nationaal gericht en bieden zij geen faciliteiten voor hoogopgeleide werknemers uit derde landen die voor een baan naar een andere lidstaat moeten of willen verhuizen. Daardoor blijft de EU-arbeidsmarkt gesegmenteerd en kunnen de benodigde arbeidskrachten niet efficiënt (opnieuw) worden ingezet.

Sinds de Europese Raad van Tampere van oktober 1999 werkt de Commissie aan gemeenschappelijke regels voor economische migratie, de hoeksteen van elk immigratiebeleid. In 2001 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende "de voorwaarden inzake toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op arbeid in loondienst en economische activiteiten als zelfstandige". Hoewel de overige Europese instellingen positieve adviezen hebben gegeven, bleef het in de Raad bij een eerste lezing en werd het voorstel in 2006 officieel ingetrokken.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen bepaalt de voorwaarden voor het toekennen van deze status aan onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat

verblijven en de voorwaarden waaronder langdurig ingezetenen naar een andere lidstaat kunnen verhuizen. Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt de voorwaarden waaronder dit recht kan worden uitgeoefend. Het onderhavige voorstel wijkt af van die instrumenten, in die zin dat het bepalingen bevat betreffende het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene waardoor hoogopgeleide werknemers die naar een andere lidstaat verhuizen voor een hooggekwalificeerde baan, daarvan geen nadeel ondervinden, en dat het gunstiger bepalingen bevat voor gezinshereniging en een prioritair recht om naar een andere lidstaat te verhuizen na het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

De Commissie zal tegelijkertijd een voorstel indienen voor een richtlijn betreffende een enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken en betreffende een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven. De twee voorstellen zijn onderling verenigbaar en hangen samen.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de EU**

Maatregelen om op basis van de behoeften hoogopgeleide werknemers uit derde landen aan te trekken en te zorgen dat zij in de EU blijven, maken deel uit van het breder kader dat wordt geschetst in de Lissabonstrategie en de geïntegreerde richtsnoeren voor groei en werkgelegenheid, waarin het macro- en micro-economisch beleid wordt toegespitst op het bevorderen van het concurrentievermogen van de EU, onder andere door meer mensen aan het werk te helpen, het aanpassingsvermogen van werknemers en ondernemingen te vergroten en de flexibiliteit van de arbeidsmarkten te verhogen. Deze maatregelen vergen echter tijd en het opleiden van de bestaande beroepsgeschikte bevolking (of vergelijkbare maatregelen) zal in de meeste gevallen niet afdoende zijn om te voorzien in de behoeften van EU-ondernemingen aan artsen, ingenieurs, enz. Hoogopgeleide immigranten kunnen dus een waardevolle factor zijn.

Het voorstel sluit ook aan bij het ontwikkelingsbeleid van de EU, waarin de uitroeiing van armoede en de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen centraal staan. Het voorstel kan verschillende gevolgen hebben voor verschillende landen buiten de Unie en is erop gericht de negatieve effecten van migratie van hoogopgeleiden voor ontwikkelingslanden die al te kampen hebben met een tekort aan arbeidskrachten in bepaalde sectoren, zo veel mogelijk te beperken en de positieve effecten zo groot mogelijk te maken. Dit instrument moet worden gezien in het bredere verband van het ontwikkelings- en het immigratiebeleid van de EU, met alle bijbehorende operationele maatregelen, financiering en al gesloten of geplande overeenkomsten.

Dit voorstel strookt met de grondrechten, omdat het de rechten van hoogopgeleide immigranten (en hun gezinsleden) als werknemers en als personen die in de EU verblijven, erkent en waarborgt, door middel van procedurele waarborgen en het recht op een gezinsleven. De persoonsgegevens die de autoriteiten bij de tenuitvoerlegging van dit voorstel moeten behandelen, moeten worden verwerkt overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

2) RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

Er is een openbare raadpleging gehouden met het Groenboek over het beheer van de economische migratie: een EU-aanpak. Alle relevante bijdragen zijn te vinden op http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/economic_migration/news_contributions_economic_migration_en.htm. Op 14 juni 2005 is een hoorzitting gehouden.

Verder zijn raadplegingen gehouden door middel van studiebijeenkomsten en workshops. De lidstaten zijn geraadpleegd in het kader van het Comité van de Commissie voor immigratie en asiel. In het kader van de externe studie waartoe opdracht werd gegeven ter ondersteuning van de effectbeoordeling, werden de belangrijkste belanghebbenden verder geraadpleegd door middel van vragenlijsten en interviews.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

Uit de analyse van de bijdragen is naar voren gekomen dat er brede steun bestaat voor een gemeenschappelijk EU-beleid voor economische immigratie, maar dat de meningen over de te volgen aanpak en de te verwachten resultaten uiteenlopen. Enkele punten sprongen duidelijk in het oog, zoals de behoefte aan gemeenschappelijke EU-regels die alle arbeidsimmigratie regelen, of in ieder geval de voorwaarden voor de toelating van bepaalde essentiële categorieën economische immigranten (hoogopgeleide werknemers en seizoenarbeiders). Deze twee categorieën werden van vitaal belang geacht voor het concurrentievermogen van de EU. Een ander punt dat duidelijk naar voren kwam was de vraag naar eenvoudige, niet-bureaucratische en flexibele oplossingen. Omdat een groot aantal lidstaten tegen een horizontale aanpak was, was de Commissie van mening dat een sectorale benadering realistischer was en beter zou beantwoorden aan de vraag naar flexibiliteit.

De Commissie heeft rekening gehouden met de opmerkingen over haar Beleidsplan legale migratie en de studie in verband met de effectbeoordeling.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er behoefde geen beroep te worden gedaan op externe deskundigheid.

- **Effectbeoordeling**

De volgende mogelijkheden werden afgewogen:

Optie A – status quo. Het immigratiebeleid van de lidstaten loopt sterk uiteen ten aanzien van de toelating van hoogopgeleide werknemers. Dergelijke werknemers zijn steeds meer nodig om de bestaande en toekomstige tekorten op de arbeidsmarkt aan te vullen, maar de EU slaagt er niet in ze aan te trekken. Indien er geen gemeenschappelijke maatregelen op dit gebied worden genomen, zal hierin waarschijnlijk niet veel verandering komen.

Optie B – een gemeenschappelijk basisbeleid voor de toelating van hoogopgeleide werknemers ontwikkelen. Er zou een minimumset toelatingsvoorwaarden worden voorgesteld, waarbij de lidstaten veel ruimte krijgen om hun eigen nationale wetgeving vast te stellen. Voorwaarden voor verblijf en werk zouden niet worden geharmoniseerd. Deze optie zou slechts in beperkte mate de benodigde arbeidskrachten aantrekken en de doeltreffendheid van de EU-arbeidsmarkt verhogen: het algemene effect op de macro-economische omgeving zou nogal beperkt blijven.

Optie C – het toelatingssysteem vereenvoudigen door een EU-puntensysteem op te zetten en een spoedprocedure voor de toelating in te voeren, waarbij onmiddellijke gezinshereniging mogelijk is en een databank voor vraag en aanbod van werknemers wordt opgezet. Deze optie zou de migratie van hoogopgeleide werknemers naar de EU sterk kunnen bevorderen en vereenvoudigen. Tenzij de punten op EU-niveau worden vastgesteld (wat vooralsnog strijdig zou kunnen zijn met het subsidiariteitsbeginsel), zouden immigranten echter nog steeds met zeer uiteenlopende toelatingsvoorwaarden worden geconfronteerd.

Optie D – gemeenschappelijke criteria vaststellen en een spoedprocedure voor de toelating invoeren, met gunstige verblijfsvoorwaarden (werk- en verblijfsrechten, onmiddellijke gezinshereniging, snellere verkrijging van de status van langdurig EU-ingezetene, enz.). De doeltreffende integratie van hoogopgeleide arbeidsmigranten uit derde landen op de arbeidsmarkt en in de samenleving zou leiden tot een optimale bijdrage aan de economische groei en de concurrentiekracht en zou de EU beter in staat stellen de huidige en verwachte problemen op te lossen. Het effect van een dergelijk beleid zou echter beperkt blijven tot afzonderlijke lidstaten.

Optie E1 – mobiliteit binnen de EU bevorderen door middel van de coördinatie van nationale prioriteitenlijsten en door een "Europese blauwe kaart" in te voeren en een databank voor blauwekaarthouders op te zetten. Mobiliteit binnen de EU zou een sterke stimulans voor hoogopgeleide werknemers uit derde landen kunnen zijn om zich op de EU-arbeidsmarkt te begeven, en zou een doorslaggevende rol kunnen spelen bij het oplossen van de tekorten aan arbeidskrachten op bepaalde gebieden en in bepaalde sectoren. Andere instrumenten zouden kunnen helpen om vraag en aanbod van arbeid op elkaar af te stemmen (zoals de databank van Europese blauwe kaarten). Deze beleidsoptie zou een duidelijk merkbaar positief effect op de doeltreffendheid van de arbeidsmarkt en op de macro-economische EU-omgeving kunnen hebben.

Optie E2 – de bepalingen over intra-EU-mobiliteit van Richtlijn 2003/109/EG uitbreiden tot hoogopgeleide werknemers. Bij deze optie wordt ook uitgegaan van het puntensysteem dat bij optie C is genoemd. De mobiliteit binnen de EU zou echter bij deze optie waarschijnlijk beperkter zijn dan bij optie E1. Daarom zou deze beleidsoptie waarschijnlijk minder effectief zijn.

Optie F – communicatie, coördinatie en samenwerking. In het kader van deze optie zouden maatregelen kunnen worden genomen om, tot op zekere hoogte, een gemeenschappelijke basis te scheppen waardoor het gemakkelijker wordt hoogopgeleide werknemers aan te trekken en ze efficiënt in te zetten op de EU-arbeidsmarkt. Dit zou echter slechts een beperkt effect hebben.

De Commissie heeft, zoals gepland in haar werkprogramma, een effectbeoordeling

uitgevoerd, waarvan het verslag kan worden geraadpleegd op [...]

3) JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregel(en)**

Met dit voorstel wordt een spoedprocedure ingevoerd voor de toelating van hoogopgeleide werknemers uit derde landen, op basis van een gemeenschappelijke definitie en gemeenschappelijke criteria: arbeidsovereenkomst, beroepskwalificaties en een salaris boven een bepaald minimum dat op nationaal niveau wordt vastgesteld. Er wordt een speciale regeling voor "jonge professionals" voorgesteld. Toegelaten werknemers krijgen een gecombineerde verblijfs- en werkvergunning ("Europese blauwe kaart"): aan deze vergunning kunnen zij en hun gezinnen een aantal rechten ontlenen, zoals gunstige voorwaarden voor gezinshereniging. De toegang tot de arbeidsmarkt van de lidstaat van verblijf is de eerste twee jaar beperkt.

Het voorstel biedt houders van een Europese blauwe kaart ook de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden en na twee jaar legaal verblijf in de eerste lidstaat, voor werk te verhuizen naar een andere lidstaat. Om de mobiliteit binnen de EU te bevorderen, worden afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG voorgesteld; zo kunnen met name verblijfsperioden in verschillende lidstaten worden gecumuleerd om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen. Nadat deze status is verkregen, zijn de mobiliteitsbepalingen van Richtlijn 2003/109/EG van toepassing, maar de lidstaten moeten voorrang geven aan deze werknemers boven andere onderdanen van derde landen die een aanvraag indienen om te worden toegelaten.

- **Rechtsgrondslag**

Dit voorstel heeft betrekking op de voorwaarden voor toegang en verblijf voor onderdanen van derde landen en op procedurele normen voor de afgifte van de nodige vergunningen. Het bepaalt ook de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen in een andere lidstaat mogen verblijven. Bijgevolg is de correcte rechtsgrondslag artikel 63, punt 3, onder a), en artikel 63, punt 4, van het EG-Verdrag.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Het subsidiariteitsbeginsel is van toepassing voor zover het voorstel geen gebieden bestrijkt die onder de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende reden(en) niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt.

Als de lidstaten afzonderlijk optreden, kunnen ze waarschijnlijk de internationale concurrentiestrijd om hoogopgeleide werknemers uit derde landen niet aan.

Dan gelden voor deze werknemers allerlei verschillende toegangs- en verblijfsvoorwaarden en concurreren de gesloten nationale systemen met elkaar. Dit kan de keuze van de immigrant beïnvloeden en zou het bovendien extra moeilijk maken om de arbeidskrachten daar in te zetten waar ze nodig zijn als de behoeften op de arbeidsmarkt veranderen, waardoor hooggeschoolde arbeidskrachten die al in de EU aanwezig zijn, mogelijk onbenut blijven.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende reden(en) beter door een optreden van de Gemeenschap worden verwezenlijkt.

Wat de EU aantrekkelijk maakt ten opzichte van haar concurrenten, is de toegang tot 27 arbeidsmarkten, en dus de mogelijkheid voor werknemers om zich professioneel verder te ontwikkelen terwijl zij in de concrete behoeften van EU-ondernemingen voorzien. Maar de EU kan dit alleen bieden door middel van communautaire maatregelen (die ook nodig zijn om af te wijken van het EG-acquis om gunstiger voorwaarden te scheppen voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene) en het kan alleen werkelijkheid worden als er een gemeenschappelijk systeem is voor de toelating van dergelijke werknemers.

Gemeenschappelijk optreden leidt ertoe dat deze werknemers:

- 1) worden toegelaten volgens gemeenschappelijke regels;
- 2) overal in de EU dezelfde rechten genieten;
- 3) naar een andere lidstaat kunnen verhuizen om snel in te spelen op schommelingen in de vraag naar hoogopgeleide arbeidsmigranten;
- 4) volledig worden geïntegreerd in de EU.

Het voorstel biedt de lidstaten voldoende ruimte om de regeling aan te passen aan de behoeften van hun nationale arbeidsmarkt en maakt geen inbreuk op de verantwoordelijkheid van de lidstaten om zelf vast te stellen hoeveel economische migranten worden toegelaten voor werk.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is om de volgende reden(en) in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Er is gekozen voor een richtlijn, een instrument dat de lidstaten veel flexibiliteit bij de uitvoering verleent. Krachtens artikel 63, voorlaatste alinea, van het EG-Verdrag, staat het de lidstaten vrij andere dan de in de richtlijn vastgestelde maatregelen te handhaven of vast te stellen, op voorwaarde dat zij verenigbaar zijn met het Verdrag en met internationale overeenkomsten.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgesteld(e) instrument(en): richtlijn.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden(en) ongeschikt zijn.

Een richtlijn is het geschikte instrument voor deze maatregel: er worden bindende minimumnormen vastgesteld maar de lidstaten behouden veel speelruimte ten aanzien van de arbeidsmarktbehoeften en het juridisch kader.

4) GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

5) AANVULLENDE INFORMATIE

- **Evaluatie-/herzienings-/vervalbepaling**

Het voorstel bevat een evaluatiebepaling.

- **Transponeringstabel**

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de nationale bepalingen tot omzetting van de richtlijn mee, alsmede een transponeringstabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

- **Nadere uitleg van het voorstel, per hoofdstuk of per artikel**

Artikel 1

Het voorstel heeft een tweeledig doel. Ten eerste wordt er een speciale procedure ingevoerd voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen die langer dan drie maanden in de EU willen verblijven met het oog op een hooggekwalificeerde baan. Ten tweede wordt uitvoering gegeven aan artikel 63, punt 4, van het EG-Verdrag, omdat wordt vastgesteld onder welke voorwaarden onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven, met hun gezinsleden op grond van dit voorstel in andere lidstaten mogen verblijven.

Artikel 2

In het voorstel wordt het begrip "hooggekwalificeerde baan" gehanteerd. De definitie van dit begrip is op twee elementen gebaseerd: ten eerste de vereiste dat een economische activiteit als werknemer wordt uitgeoefend, waarmee onderdanen van derde landen die als zelfstandige willen werken, worden uitgesloten. Ten tweede de vereiste dat de betrokkene over "hogere beroepskwalificaties" beschikt. Om ook professionals die niet noodzakelijkerwijs een hogeronderwijsdiploma nodig hebben om hun activiteit uit te oefenen onder de richtlijn te laten vallen (zoals ervaren managers, bepaalde IT-professionals, enz.) kan volgens het voorstel ook worden uitgegaan van minimaal drie jaar beroepservaring in plaats van een getuigschrift van hoger onderwijs.

Artikelen 3 en 4

EU-burgers en hun gezinsleden vallen niet onder het voorstel, ook niet die van wie de arbeidsmogelijkheden in een bepaalde lidstaat door overgangsregelingen zijn beperkt. Ook onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene of de vluchtelingenstatus hebben, vallen buiten het voorstel, evenals degenen die op strikt tijdelijke basis op grond van het Gemeenschapsrecht of van internationale verplichtingen in een lidstaat verblijven en andere beperkte categorieën.

Het voorstel staat de lidstaten niet toe gunstiger voorwaarden voor de eerste toegang tot

de Gemeenschap vast te stellen, om het effect van de richtlijn niet te ondermijnen. Omdat de verblijfsvoorwaarden (ook die voor gezinshereniging) alleen van invloed zijn op de situatie van de betrokken onderdanen van derde landen in het land van verblijf zelf, blijven de lidstaten vrij om in dit opzicht wel gunstiger voorwaarden te scheppen.

Artikel 5

In dit artikel zijn de voorwaarden vastgelegd waaraan de aanvrager moet voldoen. Sommige daarvan zijn specifiek voor dit voorstel:

1) omdat de toegang gestuurd wordt door de vraag, moet een arbeidsovereenkomst of een bindend baanaanbod worden overgelegd;

2) het salaris dat in de arbeidsovereenkomst wordt genoemd, moet ten minste gelijk zijn aan een bepaalde drempel die op nationaal niveau wordt vastgesteld. De lidstaten kunnen deze drempel zelf vaststellen op een niveau dat aansluit bij hun arbeidsmarkt- en immigratiebeleid. Het werd echter wel noodzakelijk geacht een relatieve minimumdrempel vast te stellen, die voornamelijk is gekoppeld aan het wettelijk minimumloon, om ervoor te zorgen dat de lidstaten dit criterium niet van betekenis ontdoen door een drempel vast te stellen die zo laag is, dat hoogopgeleide werknemers uit eigen land of uit een andere EU-lidstaat niet zouden ingaan op de vacature, hoewel zij over de vereiste kwalificaties beschikken. Voorts biedt dit voorstel de betrokken werknemers een uitgebreide vorm van mobiliteit binnen de EU na het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene: de relatieve gemeenschappelijke minimumdrempel moet ervoor zorgen dat de toelatingsbeslissingen van de ene lidstaat op de middellange termijn geen negatieve gevolgen hebben voor de andere. Deze drempel garandeert ook dat de aanvrager over voldoende middelen van bestaan beschikt – en eventueel de kosten van terugkeer kan betalen – en geen beroep hoeft te doen op het socialebijstandstelsel van de betrokken lidstaat;

3) voor niet-gereguleerde beroepen moet de aanvrager aantonen dat hij over de nodige getuigschriften van hoger onderwijs beschikt of ten minste drie jaar beroepservaring in het betrokken beroep heeft die kan worden gelijkgesteld met een getuigschrift hoger onderwijs; de lidstaten mogen geen bewijs van beide vragen. In het geval van gereguleerde beroepen moet de aanvrager voldoen aan de vereisten die in het nationale of in het Gemeenschapsrecht zijn vastgelegd.

Artikel 6

Deze afwijking heeft betrekking op jonge professionals van jonger dan 30 jaar, die waarschijnlijk niet genoeg beroepservaring hebben om een hoog salaris te vragen. In dit geval geldt de bijkomende verplichte voorwaarde dat de betrokkene een studie in het hoger onderwijs moet hebben afgerond op een gebied dat verband houdt met de activiteit die hij volgens de arbeidsovereenkomst gaat uitoefenen. Voorts wordt het salariscriterium versoepeld voor jonge professionals die in de EU hebben gestudeerd.

Artikelen 7, 9 en 10

Het voorstel creëert geen recht op toegang. Het stelt de verplichte en mogelijke weigeringsgronden vast (en de gronden voor intrekking of niet-verlenging), zoals het

niet voldoen aan de criteria, het bestaan van quota en de mogelijkheid voor de lidstaten om een arbeidsmarkttoets uit te voeren. Deze mogelijkheid bouwt in het bijzonder voort op de resolutie van de Raad van 20 juni 1994 inzake de beperking van de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de lidstaten met het oog op tewerkstelling. Omdat het beginsel van communautaire preferentie dat in de desbetreffende bepalingen van de toetredingsakten van 2003 en 2005 is vastgelegd, primair recht is, moet de richtlijn automatisch in overeenstemming met de toetredingsakten worden toegepast door de lidstaten die nog gebruikmaken van overgangsregelingen.

Artikelen 8, 11 en 12

Aanvragers (en niet hun gezinsleden) ten aanzien van wie de betrokken lidstaat een positieve beslissing heeft genomen, ontvangen een verblijfstitel (de "Europese Blauwe kaart"), waarop staat vermeld onder welke voorwaarden zij mogen werken. Er wordt een spoedprocedure ingevoerd (30 dagen), alsmede het recht voor legaal in de EU verblijvende onderdanen van derde landen om een beroep te doen op deze regeling en in geval van een positieve beslissing, van status te veranderen.

Artikelen 13, 14 en 15

Het voorstel beschouwt hoogopgeleide werknemers als een belangrijk potentieel voor de EU-economie, maar gaat er ook van uit dat hun rechten afhankelijk moeten zijn van de verblijfsduur.

De geleidelijke integratie van hoogopgeleide werknemers in de arbeidsmarkt maakt het noodzakelijk dat houders van de Europese blauwe kaart voor elke verandering in hun arbeidspositie in de eerste twee jaar van het verblijf toestemming moeten hebben van de autoriteiten van de betrokken lidstaat, net als voor de eerste toegang. Na deze periode hoeft de betrokkene niet langer aan te tonen dat hij aan de salaris- en getuigschriftvereisten voor een hooggekwalificeerde baan voldoet; dan wordt dit oordeel aan de werkgever en de markt overgelaten. Om misbruik te voorkomen wordt een kennisgevingsplicht ingevoerd.

Drie maanden werkloosheid is toegestaan: de voorwaarden voor het toestaan van een nieuwe arbeidsrelatie zijn afhankelijk van de verblijfsduur. Deze bepalingen gelden ongeacht de lidstaat van (eerste of tweede) verblijf, tot de status van langdurig ingezetene is verworven.

Artikel 15 bepaalt op welke gebieden gelijke behandeling geldt, met als doel de meest gunstige voorwaarden te scheppen. Alleen voor studiebeurzen, huisvestingsprocedures en sociale bijstand gelden beperkingen: daarop heeft de werknemer geen recht op basis van zijn bijdragen. Bovendien verdienen deze werknemers betrekkelijk veel, waardoor zij waarschijnlijk volgens de nationale regels ook niet in aanmerking zouden komen voor die regelingen.

Artikel 16

Dit artikel bevat de afwijkingen van Richtlijn 2003/86/EG die nodig worden geacht om een aantrekkelijke regeling op te zetten voor hoogopgeleide werknemers uit derde landen. Er wordt een andere logica in gevolgd dan in de richtlijn gezinshereniging, die

een instrument is voor de bevordering van de integratie van onderdanen van derde landen van wie verwacht kan worden dat zij permanent in de EU zullen blijven. Evenals vergelijkbare regelingen die al in de lidstaten en in andere landen bestaan, biedt deze regeling de mogelijkheid tot onmiddellijke gezinshereniging, ook in geval van tijdelijk verblijf, en tot toegang tot de arbeidsmarkt voor echtgenoten. Om dit doel te verwezenlijken, wordt ook bepaald dat eventuele nationale integratiemaatregelen pas mogen worden toegepast als de gezinsleden zich in de EU bevinden.

Artikel 17

Dit voorstel beoogt de geografische mobiliteit van hoogopgeleide werknemers te bevorderen. Afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG zijn bedoeld om werknemers geen nadeel te laten ondervinden van de mobiliteit: deze werknemers kunnen daarom de verblijfsperioden in twee (of maximaal drie) lidstaten cumuleren om aan de belangrijkste voorwaarde voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene te voldoen. Afwijkingen betreffende de perioden van afwezigheid uit de EU moeten aan strikte voorwaarden worden verbonden om het circulairemigratiebeleid te ondersteunen en mogelijke braindrain te beperken.

Artikelen 18, 19, 20 en 21

Artikel 19 schetst de voorwaarden voor mobiliteit binnen de EU voorafgaand aan het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene en volgt daarbij in grote lijnen Richtlijn 2003/109/EG, maar biedt de lidstaten de mogelijkheid dezelfde voorwaarden te stellen als voor de eerste toegang. Artikel 20 regelt de mobiliteit binnen de EU na het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene: gezien de specifieke kenmerken van deze categorie werknemers en hun beperkte aantal in absolute zin, is de richtlijn van toepassing zonder de beperkingen betreffende het totale aantal personen die de lidstaten voor andere langdurig ingezetenen kunnen handhaven. Het artikel bepaalt tevens dat de lidstaten langdurig ingezetene hoog opgeleide werknemers voorrang dienen te geven boven andere arbeidskrachten uit derde landen die om dezelfde redenen willen worden toegelaten.

In artikel 18 wordt een nieuwe verblijfstitel ingevoerd om de specifieke status van de houder tot uitdrukking te brengen.

De voorwaarden voor gezinshereniging in een tweede lidstaat, voordat de gezinshereniger de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, zijn gebaseerd op artikel 16 van Richtlijn 2003/109/EG.

Hoofdstuk VI

De enige bepaling die specifiek is voor dit voorstel betreft de verplichting van de lidstaten om informatie over eventuele quota en jaarstatistieken over de uitvoering uit te wisselen via het netwerk dat is opgericht bij Beschikking 2006/688/EG van de Raad. Met deze gegevens kan ook toezicht worden gehouden op de werving van werknemers in ontwikkelingslanden die te kampen hebben met een tekort aan hoogopgeleide arbeidskrachten.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, punt 3, onder a), en artikel 63, punt 4,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁴,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid is in het Verdrag bepaald dat maatregelen moeten worden aangenomen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.
- (2) Het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen inzake immigratiebeleid aanneemt die betrekking hebben op de voorwaarden voor toegang en verblijf en op de normen voor de procedures voor de afgifte door lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, alsmede maatregelen waarin de rechten en voorwaarden worden omschreven volgens welke onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven, in andere lidstaten mogen verblijven.
- (3) De Europese Raad van Lissabon stelde de Gemeenschap in mei 2000 ten doel om voor 2010 de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie ter wereld te worden.
- (4) In het Haags programma, dat door de Europese Raad van 4 en 5 november 2004 is vastgesteld, wordt legale migratie beschouwd als een belangrijke factor bij het versterken van de kenniseconomie in Europa en de bevordering van de economische ontwikkeling, en dus bij de uitvoering van de Lissabon-strategie, en wordt de

¹ PB C [...] van [...], blz. [...].

² PB C [...] van [...], blz. [...].

³ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁴ PB C [...] van [...], blz. [...].

Commissie verzocht met een beleidsplan over legale migratie te komen waarin toelatingsprocedures zijn opgenomen waarmee snel kan worden ingespeeld op wisselingen in de vraag naar arbeidsmigranten op de arbeidsmarkt.

- (5) Op de Europese Raad van 14 en 15 december 2006 is een reeks maatregelen afgesproken voor 2007, waaronder de ontwikkeling van een goed aangestuurd migratiebeleid dat de lidstaten helpt in de bestaande en de toekomstige behoeften van de arbeidsmarkt te voorzien en dat de nationale bevoegdheden volledig in acht neemt.
- (6) Om de doelstellingen van het Lissabonproces te verwezenlijken is het ook van belang de mobiliteit voor hoogopgeleide werknemers uit de EU zelf te bevorderen, met name als het gaat om werknemers uit de lidstaten die in 2004 en 2007 tot de Europese Unie zijn toegetrokken. Bij de uitvoering van deze richtlijn zijn de lidstaten verplicht zich te houden aan het beginsel van communautaire preferentie dat in de desbetreffende bepalingen van de toetredingsakten van 16 april 2003 en 25 april 2005 is geformuleerd.
- (7) Deze richtlijn moet ertoe bijdragen dat die doelstellingen worden verwezenlijkt en de tekorten aan arbeidskrachten worden opgevangen, en bevordert daarom de toegang en de mobiliteit – met het oog op een hooggekwalificeerde baan – van onderdanen van derde landen voor een verblijf van langer dan drie maanden, zodat de Gemeenschap wereldwijd aantrekkelijker wordt voor hoogopgeleide werknemers en haar concurrentiekracht en economische groei worden verstevigd. Om dit te bereiken, moet de toegang voor hoogopgeleide werknemers en hun gezin worden versoepeld door middel van een spoedprocedure en door hun op bepaalde gebieden dezelfde sociale en economische rechten toe te kennen als de nationale onderdanen van de lidstaat van verblijf. Wat die rechten betreft, stemt deze Richtlijn overeen met de desbetreffende bepalingen van Richtlijn ... ["betreffende een enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken en betreffende gemeenschappelijke rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven"]⁵.
- (8) Gunstige voorwaarden voor gezinshereniging en voor de toegang tot werk voor echtgenoten dienen een fundamenteel aspect te zijn van elke regeling die bedoeld is om hoogopgeleide werknemers aan te trekken. Om de doelstelling te bereiken moet op bepaalde punten worden afgeweken van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging⁶.
- (9) Deze richtlijn mag geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de lidstaten om zelf te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen zij op hun grondgebied toelaten om werk te zoeken. Dat geldt ook voor onderdanen van derde landen die op grond van een andere regeling legaal in een lidstaat verblijven en die daar willen blijven om een betaalde economische activiteit uit te oefenen, zoals pas afgestudeerde studenten of onderzoekers die zijn toegelaten op grond van Richtlijn 2004/114/EG van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of

⁵ PB L...

⁶ PB L 251 van 03.10.2003, blz. 12.

vrijwilligerswerk⁷ en van Richtlijn 2005/71/EG van de Raad van 12 oktober 2005 betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek⁸, en die volgens het nationale of het Gemeenschapsrecht geen geconsolideerde toegang hebben tot de arbeidsmarkt van de lidstaat.

- (10) Bij deze richtlijn dient een soepel, vraaggestuurd toelatingssysteem te worden ingevoerd dat is gebaseerd op objectieve criteria zoals een minimum salarisdrempel die aansluit bij het salarisoniveau in de lidstaten en op beroepskwalificaties. Er moet een gemeenschappelijke minimumnoemer voor de nationale salarisdrempel worden vastgesteld om een minimum aan harmonisatie van de toegangsvoorwaarden in de EU te waarborgen. De lidstaten dienen hun nationale drempel vast te stellen op basis van de situatie op hun respectieve arbeidsmarkten en hun algemene immigratiebeleid.
- (11) Er dienen afwijkingen van de hoofdregeling te worden vastgesteld voor hoogopgeleide werknemers van jonger dan 30 jaar, die vanwege hun betrekkelijk beperkte beroepservaring en hun positie op de arbeidsmarkt wellicht niet beantwoorden aan de salarisvereisten van de hoofdregeling, en voor degenen die hun getuigschrift hoger onderwijs in de Europese Unie hebben behaald.
- (12) Wanneer een lidstaat heeft besloten een onderdaan van een derde land die aan de gemeenschappelijke criteria voldoet, toe te laten, dient de betrokken onderdaan van een derde land een specifieke verblijfstitel uitgereikt te krijgen, die Europese blauwe kaart wordt genoemd en die geleidelijk toegang tot de arbeidsmarkt biedt, en de verblijfs- en mobiliteitsrechten te genieten die hem en zijn gezin zijn toegekend.
- (13) Het formaat van de Europese blauwe kaart dient in overeenstemming te zijn met de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen⁹, waarop de lidstaten informatie kunnen verstrekken, met name de voorwaarden waaronder de betrokkene mag werken. De horizontale bepalingen van Richtlijn ... ["betreffende een enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken en betreffende een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven], dienen mutatis mutandis van toepassing te zijn.
- (14) Onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een geldig reisdocument en een Europese blauwe kaart die is verstrekt door een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast, dienen gedurende maximaal drie maanden vrij te kunnen verblijven en zich te kunnen verplaatsen op het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodes)¹⁰ en artikel 21 van het Schengenacquis – Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te

⁷ PB L 375 van 23.12.2004, blz. 12.

⁸ PB L 289 van 3.11.2005, blz. 15.

⁹ PB L 157 van 15.6.2002, blz. 1.

¹⁰ PB L 105 van 13.4.2006, blz. 1.

Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Schengenuitvoeringsovereenkomst)¹¹.

- (15) De arbeids- en geografische mobiliteit van hoogopgeleide werknemers uit derde landen dient te worden beschouwd als een belangrijk instrument voor het bevorderen van de efficiëntie van de arbeidsmarkt, het voorkomen van tekorten in bepaalde beroepen en het opvangen van regionale onevenwichtigheden. Om het beginsel van communautaire preferentie in acht te nemen en misbruik van het systeem te voorkomen, dient de arbeidsmobiliteit van hoogopgeleide werknemers uit derde landen gedurende de eerste twee jaar van legaal verblijf in een lidstaat te worden beperkt.
- (16) Gedurende de eerste periode van legaal verblijf van hoogopgeleide werknemers uit derde landen dient er toezicht te zijn op de geografische mobiliteit binnen de EU, die gebaseerd moet zijn op de vraag. Nadat de status van langdurig ingezetene is verkregen, dienen de lidstaten voorrang te geven aan deze werknemers wanneer zij hun recht op mobiliteit binnen de EU uitoefenen. Er dienen afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen¹² te worden vastgesteld om te voorkomen dat geografisch mobiele hoogopgeleide werknemers uit derde landen die de status van langdurig ingezetene nog niet hebben verworven, worden benadeeld, en om geografische en circulaire migratie te bevorderen.
- (17) De mobiliteit van hoogopgeleide werknemers uit derde landen tussen de Gemeenschap en hun land van oorsprong moet worden bevorderd en ondersteund. Er dienen afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen te worden vastgesteld om de periode van afwezigheid van het grondgebied van de Gemeenschap waarmee geen rekening wordt gehouden bij de berekening van de periode van legaal en onderbroken verblijf die nodig is om in aanmerking te komen voor de status van langdurig ingezetene, uit te breiden. Ook nadat hoogopgeleide werknemers uit derde landen de status van langdurig ingezetene hebben verworven, dienen langere perioden van afwezigheid mogelijk te zijn dan Richtlijn 2003/109/EG van de Raad toelaat. Om circulaire migratie van hoogopgeleide werknemers uit ontwikkelingslanden te bevorderen, dienen de lidstaten te overwegen gebruik te maken van de in artikel 4, lid 3, tweede alinea, en artikel 9, lid 2, van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad geboden mogelijkheden om langere dan in de richtlijn bedoelde perioden van afwezigheid toe te staan. Om ervoor te zorgen dat deze afwijkingen stroken met de onderliggende ontwikkelingsdoelstellingen, dienen zij alleen te worden toegepast indien kan worden aangetoond dat de betrokkene naar zijn land van herkomst is teruggekeerd om daar te werken, te studeren of vrijwilligerswerk te doen.
- (18) Hoogopgeleide werknemers uit derde landen dienen op het gebied van sociale zekerheid op dezelfde manier te worden behandeld als nationale onderdanen. In Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede

¹¹ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

¹² PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44.

op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen¹³, worden takken van sociale zekerheid omschreven. Verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003¹⁴ tot uitbreiding van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72 tot de onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen, breidt de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/1971 uit tot onderdanen van derde landen die legaal in de Europese Unie verblijven en zich in een grensoverschrijdende situatie bevinden. De bepalingen betreffende gelijke behandeling op het gebied van de sociale zekerheid in dit voorstel gelden ook rechtstreeks voor personen die vanuit een derde land naar een lidstaat komen. Niettemin mag deze richtlijn niet meer rechten toekennen aan de betrokkenen dan die welke krachtens het bestaande Gemeenschapsrecht op het gebied van sociale zekerheid al gelden voor onderdanen van derde landen die zich in een grensoverschrijdende situatie tussen verschillende lidstaten bevinden.

- (19) Beroepskwalificaties die onderdanen van derde landen in een andere lidstaat hebben behaald, dienen op dezelfde manier te worden erkend als voor burgers van de Unie, en met beroepskwalificaties die in een derde land zijn behaald, dient rekening te worden gehouden overeenkomstig Richtlijn 2005/36 van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties¹⁵.
- (20) Bij de uitvoering van deze richtlijn dienen de lidstaten zich te onthouden van actieve werving van werknemers in sectoren in ontwikkelingslanden die te kampen hebben met een tekort aan arbeidskrachten. Met name in de gezondheidszorg zijn een ethisch wervingsbeleid en ethische wervingsbeginselen voor werkgevers in de publieke en private sector nodig, zoals wordt onderstreept in de conclusies van de Raad en de lidstaten van 14 mei 2007 betreffende een Europees actieprogramma om het nijpende tekort aan gezondheidswerkers in ontwikkelingslanden aan te pakken (2007-2013). Ter ondersteuning daarvan dienen mechanismen, richtsnoeren en andere instrumenten te worden ontwikkeld om meer mogelijkheden te scheppen voor circulaire en tijdelijke migratie, alsmede maatregelen om voor ontwikkelingslanden de negatieve effecten van de migratie van hooggeschoolden zoveel mogelijk te beperken en de positieve effecten ervan optimaal te benutten. Dergelijke maatregelen moeten stroken met de gemeenschappelijke verklaring EU-Afrika inzake migratie en ontwikkeling die in Tripoli is opgesteld op 22 en 23 november 2006 en met het streven naar een integraal migratiebeleid, waarop de Europese Raad van 14 en 15 december 2006 heeft aangedrongen.
- (21) Er dienen bepalingen betreffende de verslaglegging te worden vastgesteld om toezicht te houden op de uitvoering van de regeling voor hoogopgeleide werknemers en ook om mogelijke negatieve braindraineffecten in de ontwikkelingslanden, in het bijzonder in Afrika bezuiden de Sahara, te signaleren en zo mogelijk tegen te gaan. Gegevens over het beroep en de nationaliteit van hoogopgeleide immigranten die door de lidstaten worden toegelaten, dienen daarom jaarlijks door de lidstaten te worden doorgegeven via het netwerk dat hiervoor is opgezet bij Beschikking van de Raad van

¹³ PB L 149 van 15.7.1971, blz. 2. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 631/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 100 van 6.4.2004, blz. 1).

¹⁴ PB L 124 van 20.5.2003, blz. 1.

¹⁵ PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22.

5 oktober 2006 betreffende de instelling van een mechanisme voor wederzijdse informatie over maatregelen van de lidstaten op het gebied van asiel en immigratie¹⁶.

- (22) De doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk de invoering van een speciale toelatingsprocedure en de vaststelling van de voorwaarden voor toegang en verblijf voor onderdanen van derde landen voor een verblijf van langer dan drie maanden in de lidstaten met het oog op een hooggekwalificeerde baan, kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, met name niet wat de mobiliteit tussen de lidstaten betreft, en kunnen daarom beter worden verwezenlijkt door de Gemeenschap. De Gemeenschap kan daarom maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (23) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die zijn neergelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en dient dienovereenkomstig te worden uitgevoerd.
- (24) De lidstaten dienen deze richtlijn toe te passen zonder onderscheid te maken naar geslacht, ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuigingen, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, een handicap, leeftijd of seksuele geaardheid, in het bijzonder overeenkomstig Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming¹⁷, en Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep¹⁸.
- (25) [Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, en onverminderd artikel 4 van genoemd protocol, nemen deze lidstaten niet deel aan de aanneming van deze richtlijn en is deze richtlijn niet bindend voor, noch van toepassing in het Verenigd Koninkrijk en Ierland.]
- (26) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze richtlijn en is deze richtlijn niet bindend voor, noch van toepassing in Denemarken,

¹⁶ PB L 283 van 14.10.2006, blz. 40.

¹⁷ PB L 180 van 19.7.2000, blz. 22.

¹⁸ PB L 303 van 2.12.2000, blz. 16.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn is bedoeld ter bepaling van:

- a) de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen en hun gezinsleden voor langer dan drie maanden op het grondgebied van de lidstaten met het oog op een hooggekwalificeerde baan,
- b) de voorwaarden voor verblijf van de onder a) bedoelde onderdanen van derde landen en hun gezinsleden in een andere lidstaat dan de eerste lidstaat.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "onderdaan van een derde land": eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag;
- b) "hooggekwalificeerde baan": reële en daadwerkelijke arbeid, die onder leiding van iemand anders tegen betaling wordt verricht en waarvoor een getuigschrift van hoger onderwijs of ten minste drie jaar daaraan gelijkwaardige beroepservaring is vereist;
- c) "Europese blauwe kaart": de vergunning getiteld "Europese blauwe kaart", die de houder het recht geeft op het grondgebied van de lidstaat die de kaart heeft verstrekt, te verblijven en te werken en zich voor een hooggekwalificeerde baan naar een andere lidstaat te begeven volgens de voorwaarden van deze richtlijn;
- d) "eerste lidstaat": de lidstaat die als eerste de "Europese blauwe kaart" heeft uitgereikt aan een onderdaan van een derde land;
- e) "tweede lidstaat": elke andere lidstaat dan de eerste lidstaat;
- f) "gezinsleden": onderdanen van derde landen in de zin van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2003/86/EG;
- g) "getuigschrift van hoger onderwijs": een door een bevoegde instantie afgegeven opleidingstitel, diploma of ander certificaat, waaruit blijkt dat de houder met succes een hogeronderwijsprogramma heeft gevolgd, bestaande uit een reeks cursussen die

worden aangeboden door een onderwijsinstelling die in de staat waarin zij is gevestigd, wordt erkend als hogeronderwijsinstelling. Met deze getuigschriften wordt rekening gehouden mits de studie die ervoor gevolgd moet worden, ten minste drie jaar duurt.

- (h) "hogere beroepskwalificaties": kwalificaties die worden gestaafd door een getuigschrift van hoger onderwijs of ten minste drie jaar daarmee gelijkwaardige beroepservaring;
- i) "beroepservaring": de daadwerkelijke en geoorloofde uitoefening van het betrokken beroep.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op onderdanen van derde landen die verzoeken te worden toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat met het oog op een hooggekwalificeerde baan.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:
 - a) onderdanen van derde landen die in een lidstaat verblijven als aanvrager van internationale bescherming of in het kader van een regeling voor tijdelijke bescherming;
 - b) onderdanen van derde landen die als vluchteling zijn erkend of een verzoek om erkenning als vluchteling hebben ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is gegeven;
 - c) onderdanen van derde landen die een aanvraag indienen om als onderzoeker in de zin van Richtlijn 2005/71/EG in een lidstaat te mogen verblijven om een onderzoeksproject uit te voeren;
 - d) onderdanen van derde landen die gezinsleden zijn van burgers van de Unie die hun recht van vrij verkeer binnen de Gemeenschap uitoefenen of hebben uitgeoefend;
 - e) onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene in een lidstaat hebben overeenkomstig Richtlijn 2003/109/EG en hun recht uitoefenen om in een andere lidstaat te verblijven om daar een economische activiteit als werknemer of zelfstandige te verrichten;
 - f) onderdanen van derde landen die een lidstaat binnenkomen op grond van verplichtingen uit hoofde van internationale overeenkomsten die de toegang en het tijdelijk verblijf van bepaalde categorieën natuurlijke personen in verband met handel en investeringen gemakkelijker maken;
 - g) onderdanen van derde landen wier uitzetting op feitelijke of juridische gronden is opgeschort.

3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan eventuele toekomstige overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en een of meer derde landen anderzijds, waarin met het oog op een ethisch wervingsbeleid wordt bepaald welke beroepen niet onder deze richtlijn vallen omdat in de overeenkomstsluitende ontwikkelingslanden de betrokken sectoren te kampen hebben met een tekort aan arbeidskrachten.

Artikel 4

Gunstiger bepalingen

1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan gunstiger bepalingen van:
 - a) het Gemeenschapsrecht, met inbegrip van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en een of meer derde landen anderzijds;
 - b) bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen een of meer lidstaten en een of meer derde landen.
2. Deze richtlijn laat onverlet dat de lidstaten bepalingen inzake de toegangs- en verblijfvoorwaarden kunnen invoeren of handhaven die gunstiger zijn voor de personen die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, behalve als het gaat om de toegang tot de eerste lidstaat.

Hoofdstuk II

TOELATINGSVOORWAARDEN

Artikel 5

Toelatingscriteria

1. Onderdanen van derde landen die verzoeken te worden toegelaten met het oog op de in deze richtlijn genoemde doeleinden, moeten:
 - a) een arbeidsovereenkomst overleggen of een bindend aanbod van een baan voor ten minste een jaar in de betrokken lidstaat;
 - b) voldoen aan de voorwaarden die volgens het nationale recht voor EU-burgers gelden voor de uitoefening van het gereguleerde beroep waarop de arbeidsovereenkomst of het bindende baanaanbod betrekking heeft;
 - c) voor niet-gereguleerde beroepen, de documenten overleggen waaruit blijkt dat zij over de benodigde hogere beroepskwalificaties beschikken voor het beroep of de sector waarop de arbeidsovereenkomst of het bindende baanaanbod betrekking heeft;

- d) een geldig reisdocument overleggen, als voorgeschreven door het nationale recht, en eventueel een geldige verblijfstitel. De lidstaten kunnen verlangen dat het reisdocument ten minste even lang geldig is als de oorspronkelijke verblijfstitel;
 - e) aantonen dat zij voor zichzelf en hun gezinsleden beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt die doorgaans ook voor de onderdanen van de betrokken lidstaat zijn gedekt, voor de perioden waarin deze dekking en de bijbehorende rechten niet zijn geregeld in verband met of uit hoofde van de arbeidsovereenkomst;
 - f) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.
2. Behalve de in lid 1 gestelde voorwaarden geldt ook dat het in de arbeidsovereenkomst of het bindende baanaanbod genoemde maandsalaris niet lager mag zijn dan een voor dit doel door de lidstaten bekendgemaakte nationale salarisdrempel die ten minste driemaal het wettelijk brutominimumloon bedraagt.

In de lidstaten die geen wettelijk minimumloon kennen, bedraagt de nationale salarisdrempel ten minste drie maal het minimuminkomen waaronder de onderdanen van de betrokken lidstaat recht hebben op sociale bijstand.

Artikel 6

Afwijking

Voor aanvragen van onderdanen van derde landen die jonger zijn dan 30 jaar en in het bezit zijn van een getuigschrift van hoger onderwijs, gelden de volgende afwijkingen:

- a) de lidstaten gaan ervan uit dat aan de in artikel 5, lid 2, gestelde voorwaarde is voldaan als het geboden brutomaandsalaris ten minste twee derde van de overeenkomstig artikel 5, lid 2, vastgestelde nationale salarisdrempel bedraagt;
- b) de lidstaten kunnen de in artikel 5, lid 2, gestelde salariseis laten vallen op voorwaarde dat de aanvrager zijn hogeronderwijsopleiding ter plaatse heeft afgerond en een Bachelor- of een Masterstitel heeft behaald aan een instelling voor hoger onderwijs in de Gemeenschap;
- c) de lidstaten verlangen geen bewijs van beroepservaring naast een getuigschrift van hoger onderwijs, tenzij dat noodzakelijk is om te voldoen aan de voorwaarden die volgens het nationale recht voor EU-burgers gelden voor de uitoefening van het gereguleerde beroep waarop de arbeidsovereenkomst of het bindende baanaanbod betrekking heeft.

Artikel 7

Aantal toegelatenen

De artikelen 5 en 6 doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om een maximum vast te stellen voor het aantal onderdanen van derde landen dat zij op grond van deze richtlijn toelaten voor een hooggekwalificeerde baan.

Hoofdstuk III

EUROPESE BLAUWE KAART: PROCEDURE EN TRANSPARANTIE

Artikel 8

Europese blauwe kaart

1. Personen die voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 5 en 6 en ten aanzien van wie de bevoegde autoriteiten een positieve beslissing hebben genomen, krijgen een Europese blauwe kaart uitgereikt.
2. De Europese blauwe kaart is in eerste instantie geldig voor twee jaar en wordt ten minste met dezelfde periode verlengd. Indien de arbeidsovereenkomst een looptijd heeft van minder dan twee jaar, wordt de Europese blauwe kaart afgegeven voor de duur van de arbeidsovereenkomst plus drie maanden.
3. De Europese blauwe kaart die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat wordt afgegeven, beantwoordt aan het uniforme model dat wordt beschreven in Verordening (EG) nr. 1030/2002. Overeenkomstig bijlage a, punt 7.5-9 van die Verordening, vermelden de lidstaten op de Europese blauwe kaart de voorwaarden voor toegang tot de arbeidsmarkt die zijn vastgelegd in artikel 13, lid 1 of 2, van deze Richtlijn, al naar gelang welke van beide van toepassing is. In de rubriek "soort titel" vermelden de lidstaten "Europese blauwe kaart".
4. Tijdens de geldigheidsduur geeft de Europese blauwe kaart de houder ervan het recht:
 - a) de lidstaat die de kaart heeft afgegeven, binnen te gaan, opnieuw binnen te gaan en er te verblijven;
 - b) via andere lidstaten te reizen om de onder a) vermelde rechten uit te oefenen.
5. Houders van de Europese blauwe kaart kunnen aanspraak maken op de rechten die aan hen en hun gezinsleden worden toegekend bij artikel 8, artikel 10, lid 2, artikel 12, de artikelen 13-19 en artikel 21 van deze richtlijn.

Artikel 9

Weigeringsgronden

1. De lidstaten wijzen een aanvraag voor een Europese blauwe kaart af indien de aanvrager niet voldoet aan de voorwaarden die zijn geformuleerd in de artikelen 5 en 6 of indien de overgelegde documenten op frauduleuze wijze zijn verkregen, vervaardigd of veranderd.
2. Alvorens een beslissing over een aanvraag voor een Europese blauwe kaart te nemen, kunnen de lidstaten de situatie op hun arbeidsmarkt onderzoeken en hun nationale procedures betreffende de voorwaarden voor het vervullen van een vacature toepassen.

In het kader van hun arbeidsmarktbeleid kunnen de lidstaten voorrang geven aan burgers van de Unie boven onderdanen van derde landen, indien dit bij het Gemeenschapsrecht is geregeld, of aan onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven en daar een werkloosheidsuitkering ontvangen.

Artikel 10

Intrekking of niet-verlenging van de Europese blauwe kaart

1. In de volgende gevallen trekken de lidstaten de Europese blauwe kaart in of weigeren zij deze te verlengen:
 - a) indien de kaart op frauduleuze wijze is verkregen, vervaardigd of veranderd;
 - b) indien blijkt dat de houder niet voldeed of niet meer voldoet aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde toelatings- en verblijfsvoorwaarden, of dat hij om andere redenen dan die waarom hij oorspronkelijk werd toegelaten, in de Europese Unie verblijft;
 - c) indien de houder zich niet heeft gehouden aan de in artikel 13, leden 1 en 2, en artikel 14 gestelde beperkingen.
2. Het ontbreken van de in artikel 13, lid 2, bedoelde kennisgeving is op zichzelf geen reden om de Europese blauwe kaart in te trekken of niet te verlengen.
3. De lidstaten kunnen de Europese blauwe kaart intrekken of weigeren te verlengen om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.

Artikel 11

Toelatingsaanvragen

1. De lidstaten bepalen of aanvragen voor een Europese blauwe kaart moeten worden ingediend door de onderdaan van een derde land of door zijn werkgever.

2. De aanvraag wordt behandeld wanneer de betrokken onderdaan van een derde land verblijft buiten het grondgebied van de lidstaat tot welke hij wenst te worden toegelaten, of wanneer hij al legaal op het grondgebied van de betrokken lidstaat verblijft.
3. De betrokken lidstaat biedt de onderdaan van een derde land wiens aanvraag is goedgekeurd, alle faciliteiten om de benodigde visa te verkrijgen.
4. In afwijking van lid 2, kunnen de lidstaten overeenkomstig hun nationale wetgeving een aanvraag goedkeuren die wordt ingediend terwijl de betrokkene niet in het bezit is van een verblijfstitel maar wel legaal op het grondgebied van de betrokken lidstaat verblijft.

Artikel 12
Procedurele waarborgen

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten nemen een beslissing over de volledige aanvraag en stellen de aanvrager, overeenkomstig de nationale wettelijke kennisgevingsprocedures van de betrokken lidstaat, uiterlijk dertig dagen nadat de aanvraag is ingediend, schriftelijk in kennis van hun beslissing. Bij wijze van uitzondering kan in het geval van complexe aanvragen de termijn worden verlengd met maximaal 60 dagen.
2. Indien ter staving van de aanvraag ondeugdelijke informatie is verstrekt, delen de bevoegde autoriteiten de aanvrager mee welke aanvullende informatie er nodig is. De in lid 1 bedoelde termijn wordt opgeschort tot de autoriteiten de gevraagde aanvullende informatie hebben ontvangen.
3. Beslissingen tot weigering, niet-verlenging of intrekking van de Europese blauwe kaart worden schriftelijk meegedeeld aan de betrokken onderdaan van een derde land en eventueel aan zijn werkgever, overeenkomstig de nationale wettelijke kennisgevingsprocedures en kunnen worden aangevochten voor een rechterlijke instantie van de betrokken lidstaat. In de kennisgeving worden de redenen voor de beslissing gegeven, alsmede informatie over de beschikbare beroepsmogelijkheden en de termijnen die daarvoor gelden.

Hoofdstuk IV

RECHTEN

Artikel 13

Toegang tot de arbeidsmarkt

1. Gedurende de eerste twee jaar van legaal verblijf in een lidstaat als houder van een Europese blauwe kaart heeft de betrokkene op de arbeidsmarkt alleen toegang tot betaalde arbeid die voldoet aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde

toelatingsvoorwaarden. Voor wijzigingen van de arbeidsovereenkomst die van invloed zijn op de toelatingsvoorwaarden of veranderingen in de arbeidsverhouding is voorafgaande, schriftelijke toestemming nodig van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verblijf, overeenkomstig de nationale procedures en binnen de in artikel 12, lid 1, gestelde termijnen.

2. Na de eerste twee jaar van legaal verblijf als houder van een Europese blauwe kaart wordt de betrokkene ten aanzien van de toegang tot een hooggekwalificeerde baan op dezelfde manier behandeld als nationale onderdanen van de betrokken lidstaat. Houders van de Europese blauwe kaart stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verblijf overeenkomstig de nationale procedures in kennis van veranderingen van de arbeidsverhouding.
3. Houders van de Europese blauwe kaart die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen, worden ten aanzien van de toegang tot arbeid in loondienst en als zelfstandige op dezelfde manier behandeld als nationale onderdanen van de betrokken lidstaat.
4. De lidstaten mogen beperkingen op de toegang tot arbeid in loondienst en als zelfstandige handhaven als het gaat om activiteiten die gepaard gaan met de uitoefening van een overheidstaak en de verantwoordelijkheid voor de bewaking van het algemeen belang van de staat, al is het incidenteel, indien deze activiteiten volgens het bestaande nationale of het Gemeenschapsrecht uitsluitend mogen worden verricht door nationale onderdanen.
5. De lidstaten mogen beperkingen op de toegang tot arbeid in loondienst en als zelfstandige handhaven als het gaat om activiteiten die volgens het bestaande nationale of het Gemeenschapsrecht uitsluitend mogen worden verricht door nationale onderdanen, EU-onderdanen of EER-onderdanen.
6. De bepalingen van dit artikel laten het beginsel van communautaire preferentie dat is neergelegd in de desbetreffende bepalingen van de toetredingsakten van 16 april 2003 en 25 april 2005, onverlet.

Artikel 14

Tijdelijke werkloosheid

1. Werkloosheid is op zichzelf geen reden om de Europese blauwe kaart in te trekken, tenzij de periode van werkloosheid langer duurt dan drie achtereenvolgende maanden.
2. Gedurende deze periode is het de houder van de Europese blauwe kaart toegestaan werk te zoeken en aan te nemen volgens de voorwaarden van artikel 13, lid 1, of lid 2, naargelang van het geval.
3. De lidstaten staan de houder van de Europese blauwe kaart toe op hun grondgebied te blijven tot de in artikel 13, lid 1, bedoelde toestemming wordt verleend of geweigerd. De in artikel 13, lid 2, bedoelde kennisgeving markeert automatisch het einde van de periode van werkloosheid.

Artikel 15

Gelijke behandeling

1. Houders van een Europese blauwe kaart worden op dezelfde manier behandeld als nationale onderdanen wanneer het gaat om:
 - a) arbeidsvoorwaarden, zoals salaris, ontslag en gezondheid en veiligheid op het werk;
 - b) vrijheid van vereniging en aansluiting bij of participatie in een werkgevers- of werknemersorganisatie of een andere organisatie waarvan de leden een bepaald beroep uitoefenen, met inbegrip van de door dergelijke organisaties verschaft voordelen, zonder dat wordt geraakt aan de nationale bepalingen inzake openbare orde en binnenlandse veiligheid;
 - c) onderwijs en beroepsopleiding, ook wat betreft de toekenning van studietoelagen en -beurzen volgens nationaal recht;
 - d) erkenning van diploma's, certificaten en andere beroepskwalificaties, overeenkomstig de desbetreffende nationale procedures;
 - e) takken van sociale zekerheid zoals beschreven in Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen. Verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72 tot de onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen, is eveneens van toepassing;
 - f) sociale bijstand in de zin van het nationale recht;
 - g) de uitbetaling van verworven pensioenen bij verhuizing naar een derde land;
 - h) belastingvoordelen;
 - i) toegang tot goederen en diensten en de levering van voor het publiek beschikbare goederen en diensten, zoals huisvestingsprocedures en bijstand van werkgelegenheidsbureaus;
 - j) vrije toegang tot het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat, binnen de beperkingen die om redenen van veiligheid door de nationale wetgeving worden opgelegd.
2. De lidstaten mogen de bij lid 1, onder c) en i), toegekende rechten inzake studietoelagen en -beurzen en huisvestingsprocedures beperken tot gevallen waarin de houder van de Europese blauwe kaart ten minste drie jaar op het grondgebied van de betrokken lidstaat verblijft of mag verblijven.
3. De lidstaten mogen de gelijke behandeling ten aanzien van sociale bijstand beperken tot gevallen waarin de houder van de Europese blauwe kaart de status van langdurig ingezetene heeft verkregen overeenkomstig artikel 17.

Artikel 16

Gezinsleden

1. Richtlijn 2003/86/EG van de Raad is van toepassing met de in dit artikel neergelegde afwijkingen.
2. In afwijking van artikel 3, lid 1, en artikel 8 van Richtlijn 2003/86/EG wordt aan gezinshereniging niet de voorwaarde verbonden dat de houder van de Europese blauwe kaart reden moet hebben om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend en dat hij al gedurende een bepaalde minimumperiode in de lidstaat verblijft.
3. In afwijking van artikel 5, lid 4, eerste alinea, van Richtlijn 2003/86/EG, worden uiterlijk zes maanden na de datum van indiening van een verzoek de verblijfstitels voor gezinsleden verstrekt.
4. In afwijking van artikel 4, lid 1, laatste alinea, en artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2003/86/EG kunnen de daarin bedoelde integratievoorwaarden alleen worden toegepast nadat de betrokken personen gezinshereniging is toegestaan.
5. In afwijking van artikel 14, lid 2, van Richtlijn 2003/86/EG passen de lidstaten de wachtermijn van twaalf maanden voor de toegang tot de arbeidsmarkt niet toe.
6. In afwijking van artikel 15, lid 1, van Richtlijn 2003/86/EG kunnen voor de berekening van de vijf jaar verblijf die nodig zijn voor het verkrijgen van een autonome verblijfstitel, de perioden van verblijf in verschillende lidstaten worden gecumuleerd.
7. Indien de lidstaat gebruikmaakt van de mogelijkheid die wordt geboden in lid 6, zijn de bepalingen van artikel 17 betreffende de cumulatie van perioden van verblijf in verschillende lidstaten door de houder van een Europese blauwe kaart mutatis mutandis van toepassing.
8. In afwijking van artikel 13, leden 2 en 3, van Richtlijn 2003/86/EG hebben de verblijfstitels van gezinsleden dezelfde geldigheidsduur als die van de houder van de Europese blauwe kaart, voor zover de geldigheidsduur van hun reisdocumenten dit toelaat.

Artikel 17

De status van langdurig ingezetene voor houders van de Europese blauwe kaart

1. Richtlijn 2003/109/EG is van toepassing met de in dit artikel neergelegde afwijkingen.
2. In afwijking van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2003/109/EG mogen houders van een Europese blauwe kaart die gebruik hebben gemaakt van de in artikel 19 geboden mogelijkheid, de perioden van verblijf in verschillende lidstaten cumuleren om de vereiste verblijfsduur te berekenen, mits zij:

- a) vijf jaar legaal en ononderbroken verblijven op het grondgebied van de Gemeenschap als houder van een Europese blauwe kaart;
 - b) onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van de aanvraag voor een verblijfstitel voor langdurig ingezetenen twee jaar legaal en ononderbroken als houder van een Europese blauwe kaart hebben verbleven op het grondgebied van de lidstaat waar het verzoek wordt ingediend.
3. In afwijking van artikel 4, lid 3, eerste alinea, van Richtlijn 2003/109/EG vormen de perioden van afwezigheid van het grondgebied van de Gemeenschap geen onderbreking van de in lid 2, onder a), bedoelde periode en tellen deze perioden mee bij de berekening van de duur van die periode, indien zij minder dan twaalf achtereenvolgende maanden duren en in totaal binnen de in lid 2, onder a), bedoelde periode niet langer zijn dan zestien maanden. Dit lid is ook van toepassing wanneer de houder van een Europese blauwe kaart geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 19 geboden mogelijkheid.
 4. In afwijking van artikel 9, lid 1, onder c), van Richtlijn 2003/109/EG verlengen de lidstaten de toegestane aaneengesloten periode van afwezigheid van het grondgebied van de Gemeenschap voor houders van de Europese blauwe kaart en hun gezinsleden die de status van langdurig ingezetene hebben, tot 24 maanden.
 5. De in de leden 3 en 4 geformuleerde afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG zijn alleen van toepassing indien de betrokken onderdaan van een derde land kan aantonen dat hij het grondgebied van de Gemeenschap heeft verlaten om in zijn land van herkomst een economische activiteit uit te oefenen als werknemer of als zelfstandige, vrijwilligerswerk te doen of een studie te volgen.
 6. De artikelen 13, 15 en 16 blijven van toepassing nadat de houder van de Europese blauwe kaart een verblijfstitel in de zin van artikel 18 heeft verkregen.

Artikel 18

Verblijfstitel "EG-langdurig ingezetene / Houder Europese blauwe kaart"

1. Houders van de Europese blauwe kaart die voldoen aan de in artikel 17 gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, krijgen een verblijfstitel uitgereikt overeenkomstig artikel 1, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad.
2. In de rubriek "soort titel" vermelden de lidstaten "EG-langdurig ingezetene – Houder Europese blauwe kaart".
3. Voor houders van de verblijfstitel "EG-langdurig ingezetene – Houder Europese blauwe kaart" gelden de op hen en hun gezinsleden betrekking hebbende bepalingen van deze richtlijn en van Richtlijn 2003/109/EG.

Hoofdstuk V

VERBLIJF IN ANDERE LIDSTATEN

Artikel 19

Voorwaarden

1. Na twee jaar legaal verblijf in de eerste lidstaat als houder van de Europese blauwe kaart is het de betrokkene en zijn gezinsleden onder de in dit artikel gestelde voorwaarden toegestaan naar een andere lidstaat te verhuizen voor een hooggekwalificeerde baan.
2. Uiterlijk een maand na aankomst in de tweede lidstaat stelt de houder van de Europese blauwe kaart de bevoegde autoriteiten van die lidstaat in kennis van zijn aanwezigheid en legt hij alle documenten over waaruit blijkt dat hij voor de tweede lidstaat voldoet aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden.
3. De tweede lidstaat behandelt de kennisgeving overeenkomstig de in artikel 12 beschreven procedures en stelt de aanvrager en de eerste lidstaat schriftelijk in kennis van zijn beslissing om:
 - a) een Europese blauwe kaart af te geven en de aanvrager toe te staan op zijn grondgebied te verblijven in verband met een hooggekwalificeerde baan, indien aan de in dit artikel gestelde voorwaarden is voldaan en onder de in artikel 8-15 geformuleerde voorwaarden;
 - b) de Europese blauwe kaart niet af te geven en de aanvrager en zijn gezinsleden overeenkomstig de nationale wettelijke procedures, zoals de uitzettingsprocedures, te verplichten het grondgebied te verlaten, indien niet aan de in dit artikel gestelde voorwaarden is voldaan. De eerste lidstaat neemt de houder van de Europese blauwe kaart en zijn gezinsleden onmiddellijk zonder formaliteiten terug. Na deze terugname gelden de bepalingen van artikel 14.
4. De aanvrager is aansprakelijk voor de kosten van zijn eigen terugkeer en terugname en die van zijn gezinsleden en vergoedt de eventuele uit openbare middelen betaalde kosten die voortvloeien uit de toepassing van lid 3, onder b).
5. Bij de toepassing van dit artikel mogen de lidstaten een maximum aantal toe te laten personen blijven hanteren als bedoeld in artikel 7.

Artikel 20

Toegang tot de arbeidsmarkt van de tweede lidstaat voor houders van de verblijfstitel "EG-langdurig ingezetene / Houder Europese blauwe kaart"

1. Artikel 14, lid 4, van Richtlijn 2003/109/EG is niet van toepassing op houders van de verblijfstitel "EG-langdurig ingezetene / Houder Europese blauwe kaart".
2. Lidstaten die besluiten de beperkingen op de toegang tot de arbeidsmarkt in de zin van artikel 14, lid 3, van Richtlijn 2003/109/EG toe te passen, geven voorrang aan houders van de verblijfstitel "EG-langdurig ingezetene / Houder Europese blauwe kaart" boven andere onderdanen van derde landen die om dezelfde reden een verzoek om toelating indienen.

Artikel 21

Verblijf in de tweede lidstaat voor gezinsleden

1. Indien de houder van een Europese blauwe kaart naar een tweede lidstaat verhuist overeenkomstig de bepalingen van artikel 19 en het gezin al was gevormd in de eerste lidstaat, krijgen de leden van het gezin toestemming hem te vergezellen of zich bij hem te voegen.
2. Uiterlijk een maand na aankomst in de tweede lidstaat stellen de betrokken gezinsleden de bevoegde autoriteiten van die lidstaat in kennis van hun aanwezigheid en vragen zij een verblijfstitel aan.
3. De tweede lidstaat kan de betrokken gezinsleden vragen om samen met de aanvraag de volgende documenten over te leggen:
 - a) hun verblijfstitel van de eerste lidstaat en een geldig reisdocument;
 - b) het bewijs dat zij als gezinslid van een houder van een Europese blauwe kaart in de eerste lidstaat hebben verbleven;
 - c) een bewijs dat zij over een ziektekostenverzekering beschikken die alle risico's in de tweede lidstaat dekt of dat de houder van de Europese blauwe kaart een dergelijke verzekering voor hen heeft.
4. Indien het gezin nog niet was gevormd in de eerste lidstaat, is artikel 16 van toepassing.

Hoofdstuk VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Uitvoeringsmaatregelen

1. De lidstaten delen de Commissie en de andere lidstaten via het bij Beschikking 2006/688/EG ingestelde netwerk mee of er wet- of regelgevende maatregelen zijn genomen die verband houden met artikel 7, artikel 9, lid 2, artikel 19, lid 5, en artikel 20.
2. De in lid 1 bedoelde informatie omvat een beschrijving van de betrokken maatregelen, vertaald in een van de officiële talen van de Europese Unie die niet de taal van de betrokken lidstaat is.
3. De lidstaten delen de Commissie en de andere lidstaten jaarlijks, en voor het eerst uiterlijk op 1 april ... [een jaar na de omzettingsdatum van deze richtlijn] via het bij Beschikking 2006/688/EG ingestelde netwerk mee hoeveel Europese blauwe kaarten er in het vorige kalenderjaar zijn verstrekt, verlengd en ingetrokken, met vermelding van de nationaliteit en het beroep van de betrokken onderdanen van derde landen. Langs dezelfde weg worden statistieken verstrekt over toegelaten gezinsleden. Voor houders van de Europese blauwe kaart en hun gezinsleden die op grond van de artikelen 19 tot 21 zijn toegelaten, wordt daarenboven ook de vorige lidstaat van verblijf vermeld.

Artikel 23

Verslagen

De Commissie brengt jaarlijks, en voor het eerst uiterlijk [drie jaar na de omzettingsdatum van deze richtlijn] aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt daarbij eventuele noodzakelijke wijzigingen voor.

Artikel 24

Contactpunten

1. De lidstaten wijzen contactpunten aan die de in artikel 19 bedoelde informatie ontvangen en doorgeven.
2. De lidstaten stellen zich coöperatief op bij de in lid 1 bedoelde uitwisseling van informatie.

Artikel 25

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [twee jaar na inwerkingtreding] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een transponeringstabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen of bij de officiële bekendmaking ervan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 26

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de [...] dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 27
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, [...]

Voor de Raad
De voorzitter
[...]